

Thăm Viếng Quảng Châu, Trung Hoa và Hồng Kông

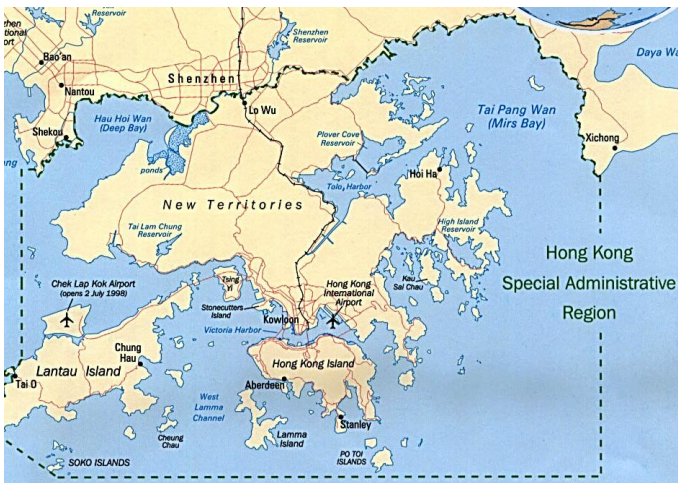
Ngọc Hạnh

Rời Quê Lâm chúng tôi đến Quảng Châu thủ phủ tỉnh Quảng Đông bằng phi cơ, mất hơn 1 giờ. Quảng Châu có nhiều cao ốc, quê hương Tôn Dật Tiên, cha đẻ chủ nghĩa Tam dân Cách mạng Trung Hoa. Được xem viện bảo tàng của nhà Trần, rất đặc biệt và lạ mắt về nghệ thuật trang trí thuở xưa. Nhiều tượng nhỏ trên cột, nóc, vách ngăn. Mái ngói xanh và cong. Cây kiểng xanh tươi. Phòng đọc sách, phòng ăn, phòng ngủ. Nhiều du khách ngoại quốc và địa phương viếng viện bảo tàng. Quảng Châu còn được xem là nơi thu hút dân chúng từ các địa phương khác đến. Họ nói nhiều thổ ngữ khác nhau: Triều Châu, Canton, tiếng Hẹ. Người Triều Châu thích ăn cháo, uống trà. Đường phố Quảng Châu rộng rãi, sạch sẽ ở khu phố dành cho người ngoại quốc. Cả đoàn được thăm khu phố cũ dọc bờ sông.

Chúng tôi ăn trưa ở Fancy Garden Restaurant. Nhà hàng có phong cảnh thơ mộng với hồ, suối, cây cảnh, hòn non bộ, thuyền tre nhẹ tênh nổi trên mặt nước. Lồng đèn đỏ lung linh treo quanh bờ hồ. Cầu gỗ màu mè bắc ngang hồ nhỏ xinh đẹp. Cơm Quảng Châu rất ngon, Lần đầu trong cuộc hành trình chúng tôi được ăn cá ngon thoải mái.

Hong Kong

Chúng tôi rời Quảng Châu đi xe lửa đến Hong Kong. Hướng dẫn viên địa phương và tổng quát đều phải ở lại. Chỉ mất 2 giờ chúng tôi đến Hong Kong hoa lệ. Xe lửa hạng nhất rộng rãi, tiện nghi. Đến Hong Kong vào buổi tối. Chúng tôi phải làm thủ tục nhập cảnh như đến 1 quốc gia khác. Hướng dẫn viên địa phương chờ sẵn, đưa chúng tôi ra khỏi nhà ga lên xe bus về khách sạn. Theo hướng dẫn viên Hong Kong dân đông gần 7 triệu người, mỗi năm mỗi tăng, diện tích 1,102 cây số vuông.

Xứ Hong Kong gồm đảo Hong Kong, bán đảo Cửu Long, Tân thế giới và hơn 200 đảo to nhỏ khác. Gần 30 năm trước tôi ở trại tạm trú Cửu Long 6 tháng trước khi định cư Hoa kỳ. Bán đảo Cửu Long buôn bán phồn thịnh, dân cư đông đúc, nhiều trung tâm thương mại

như Tsim Sha Sui, Mongkok v...v... thật rộng lớn, giá cả rẻ hơn Kong Kong, bán đủ mặt hàng từ giá cao đến thấp cho người bình dân. Các nơi giải trí, vũ trường, các cửa hàng ăn uống nhộn nhịp Các đền chùa lớn lúc nào cũng khói hương nghi ngút, khách thập phương đến cầu an xin lễ, bao giờ cũng đông người, ngày thường cũng như khi lễ hội. Dân chúng sùng bái, thờ cúng Phật, xin xăm, xin quẻ... Muốn đến Hong Kong phải đi phà hay qua đường hầm dưới đáy biển (Cross Harbor Tunnel)

Tân Thế Giới tiếp giáp Trung Hoa Lục Địa, ngoại ô Hong Kong, nơi người ta trồng rau cải, chăn nuôi, cung cấp thực phẩm cho người dân Hong Kong. Các đảo có đảo không người ở. Đảo Lantau nổi tiếng phong cảnh xinh đẹp, bãi biển tốt, cát mịn, không đá và tĩnh lặng. Người giàu có dùng tàu nhỏ đi từ Hong Kong đến Lantau tắm biển. Đảo Chung Chau là một trong các đảo ở Hong Kong...

Tuy được nước Anh trả lại cho Trung quốc 1997 nhưng đến nay Hong Kong vẫn độc lập về kinh tế, tiền tệ. Đất hẹp, người đông nên nhà cửa, nói chung mắc mớ vô cùng. Các biệt thự đất tiền của những người giàu có cất cheo leo trên núi, lối đi riêng biệt. Người có lợi tức thấp sống chen chúc nhiều người trong một phòng chung cư ngoại ô. Tuy thế họ có đầy đủ tiện nghi tối thiểu, điện, nước, khí đốt để sưởi ấm mùa đông... Hong Kong có nhiều nhà cao tầng, cao vợi, mát mắt, chi chít như Nữ Ớc, Hoa kỳ, nhiều hơn thành phố Thượng Hải (Hoa Lục). Ánh sáng muôn màu từ các cao ốc, hiệu buôn toả ra thật đẹp, nhất là về đêm, ánh đèn càng rực rỡ như trong chuyện thần tiên. Khách sạn của chúng tôi ở Kaitak (Regal Hotel) Nơi đây trước kia là phi trường nhưng nay không còn dấu vết gì phi trường ngày xưa.

Victoria Peak

Hướng dẫn viên mời chúng tôi lên xe bus đi xem Victoria Peak, hòn núi cao hơn mặt biển 1500 ft. Xe dừng lưng chừng núi, nơi có cửa hàng nhỏ bán quà lưu niệm, nước giải khát, thức ăn nhanh, T-Shirt, khăn quàng, nón, tranh ảnh v...v... Du khách có thể vừa nghỉ ngơi vừa thu hình những phong cảnh xinh đẹp chung quanh, phố phường, cao ốc chọc trời phía dưới trền núi và đất bằng. Tuy không đến tận đỉnh núi nhưng cũng đủ cao có thể nhìn bao quát Hong Kong. Du khách muốn lên đỉnh núi hưởng gió mát, thở không khí trong lành, thưởng thức bữa ăn ngon lành, mua sắm hàng hóa đất tiền và nhìn ngắm mây bay trong tầm tay thì dùng xe cáp điện rất nhanh, khoảng 8 đến 10 phút. Xe bus không tài nào lên đỉnh núi, đường dốc, nguy hiểm vô cùng, cả đi lẫn về.

Trên đường trở lại khách sạn chúng tôi ghé viếng đền Thiên Hậu ở Repulse Bay, nơi người đánh cá thường đến khấn vái cầu phúc trước khi ra khơi. Ngoài cửa đền có hai tượng đá, một là thần tài, nếu sờ vào tượng có hy vọng may mắn được nhiều tiền, tượng khác vẽ mặt tươi cười, bế ba, bốn đứa trẻ chung quanh. Sờ vào tượng với hy vọng mắn con, có nhiều trẻ. Ngoài sân đền có lư hương to, khói hương nghi ngút. Xa xa phía trước đền, rỗng và cá sơn son thiếp vàng, trông lạ mắt và uy nghiêm. Du khách ra vào tấp nập.

Làng Aberdeen

Cả đoàn ghé thăm làng đánh cá Aberdeen. Cá, tôm, cua còn sống bơi lội trong vại nước to. Hướng dẫn viên cho biết những cua cá này được đánh trong vịnh Hong Kong có thể không tinh khiết nên các nhà hàng nhập cảng các loại cua cá từ các nơi khác như Úc, Singapore cho chắc ăn, không sợ bị nhiễm độc. Hướng dẫn viên hỏi chúng tôi có muốn lên thuyền ra khơi xem họ đánh cá không, phải trả khoảng \$10. Thời giờ ít nên cả đoàn chúng tôi không ai đi.

Buổi chiều chúng tôi tự do, hướng dẫn viên chỉ chúng tôi đến New World Center, một thương xá mới, nơi đó xe khách sạn đưa khách đến, đón khách về mỗi giờ, từ 7g30 sáng tới 11g đêm. Thương xá rất lớn, bán đủ mặt hàng, các loại quần áo, chén đĩa, nữ trang, điện tử... loại mắc tiền. Tầng dưới có nhà hàng bán thức ăn. Chúng tôi muốn ăn mì Hong Kong, tiệm mì Greenview Noodle Shop, sạch sẽ, người hầu bàn mặc đồng phục và nói tiếng Anh khá. Chi Bích và tôi ăn mì có đĩa rau xanh luộc thêm, khoảng \$15 mỗi người so với ăn dimsum trong tiệm ăn nhỏ khoảng \$6 một người. Ở New World Center chúng tôi chỉ thấy người ra vào xem hàng, ít người mua vì giá cao.

Chợ Ngọc Thạch (Jade Market)

Ngày thứ nhì chúng tôi lại được tự do. Cả đoàn đi xem "Chợ Ngọc Thạch" (Jade Market). Nhiều ngọc thạch bày bán rất đẹp từ kiểu mẫu, hình dáng đến màu sắc nhưng hàng thật xen với hàng giả, khó phân biệt, trừ loại ngọc thường màu xanh nhạt, nhìn có thể biết ngay, giá hạ. Màu ngọc xanh, hồng, tím... hấp dẫn các bà, các cô. Họ mua chút ít để dùng và làm quà. Người Á Đông, nhất là người Trung Hoa tin tưởng người mang ngọc thạch sẽ được may mắn, khỏe mạnh nên phần lớn người Trung quốc đều mang chút ít ngọc thạch trong người, chiếc vòng tay, chiếc nhẫn, hoa tai hay miếng mè đai nhỏ nhỏ trên ngực, chạm hình hoa lá, cá tôm...Giàu mang ngọc quý màu xanh biếc, trong ngỗng

nghèo thì đeo miếng ngọc hoặc màu xanh nhạt hay trắng đục rẻ tiền, chỉ cầu mong được may mắn, an lành. Chợ rất đông, kẻ ra người vào tấp nập, sơ ý là lạc nhau. Chúng tôi đi bộ dài theo đường Nathan Rd rục rờ ánh đèn màu. Nhiều cửa hàng lớn bán đá quý, vàng, bạc, kim cương, ngọc thạch, đồng hồ, đồ điện tử v... v..., loại mắc tiền. Du khách chúng tôi chỉ nhìn qua cửa kính cho vui, không mấy người mua vì giá một chiếc vòng ngọc chúng tôi có thể đi du ngoạn 5,6 lần. Lề đường người qua lại đông đảo, dưới đường xe nhiều đẹp xe taxi, xe bus chạy qua lại vun vút như mắc cửi.

Chợ Phụ Nữ (Lady Market)

Chúng tôi đến “Chợ Phụ Nữ” nơi chiếm cả mấy khu phố. Lề đường và lòng đường toàn người đi bộ hay quầy hàng nhỏ bán hoa hay sách báo, quần áo, xe không cách chi vào được. Chợ bán đủ các vật dụng phụ nữ, có thể dùng từ đầu đến chân. Những loại kem làm tóc óng ả mượt mà, keo giữ tóc ngoan ngoãn nằm yên, không được bay tung bốn phương theo gió. Các loại quần áo trong, ngoài, từ rẻ đến đắt, dài, ngắn, các loại kem bôi chân khô khô vì thời tiết, các loại thuốc sơn móng tay, móng chân, điện thoại, đồng hồ v... v... Đồng hồ làm nhái các hiệu tốt mắc tiền giống y như thật. Tuy là Lady Market nhưng cũng có quần áo, vật dụng dùng cho các ông và trẻ em. Các ông đi theo các bà giữ an ninh vì sợ kẻ cắp, và sách ví cho các bà. Bà nào ra khỏi chợ cũng lễ mễ sách túi nọ túi kia, cười nói râm ran trông thật vui.

Đến chiều mọi người thắm mệt vì đi bộ nhiều. Ông bà trưởng đoàn đề nghị vào một nhà hàng rộng rãi và rất đông khách để thưởng thức món ăn Hong Kong vì hôm sau chúng tôi sẽ trở về Hàng Châu, Trung Quốc. Tôi quên kể khi đến Hong Kong chúng tôi phải tự lo liệu các bữa ăn của mình, hãng du lịch không cho “cơm ngày 3 bữa” như ở lục địa. Tiền Hong Kong cũng khác. Hong Kong không dùng nhân dân tệ. Vào nhà hàng các anh uống bia, các chị có người muốn uống sinh tố. Hỏi thăm, hầu bàn báo có sẵn. Khoảng vài phút sau cậu mang ra cả chục chai bia Tsingtao. Mọi người đều tức cười cảnh “ông nói gà bà nói vịt”.

Tôi xin kể trước đó một hôm, chúng tôi đi ăn tối tiệm Trung Hoa lớn thực khách ngồi đầy kín các bàn, trông sạch sẽ thơm mát nhưng thực đơn toàn bằng tiếng Trung Hoa. Hầu bàn không biết tiếng Anh. Một người có lẽ quản lý bảo bà trưởng đoàn theo họ ra phía trước xem món ăn nào thích thì chỉ. Sau đó nhà hàng đem lại 2 đĩa cá thật ngon. Khi ấy mới biết bà vừa nói tiếng Trung Quốc vừa chỉ vào món cá thực khách đang ăn. Tóm lại dù không đồng ngôn ngữ chúng tôi cũng thưởng thức các bữa ăn ngon lành. Hong Kong có rất nhiều tiệm ăn uống, cứ vài căn phố lại thấy một tiệm ăn, và tiệm nào cũng đông thực khách.

Thời Tiết, Di Chuyển, Giải Trí

Theo hướng dẫn viên thời gian thăm viếng Hong Kong tốt nhất vào tháng 10, 11, tháng 12, trời mát mẻ, khô ráo. Tháng 1, tháng 2 nắng ráo nhưng nhiệt độ xuống thấp, lạnh, khoảng 50 độ F và 10 độ C. Tháng 4, tháng 5 nóng và ẩm ướt. Từ tháng 5 đến tháng 9, Hong Kong hay có mưa bão. Đường phố Hong Kong tráng nhựa đẹp nhưng xe chạy vù vù, tài xế lái nhanh kinh khủng. Muốn qua đường chỉ còn cách xuống đường hầm dưới mặt đất, rất sạch sẽ hay lên cầu cao bắt ngang lộ (overpass). Cách khoảng ngắn có cây cầu. Học sinh dùng cầu băng qua đường, tôi thấy các em mặc đồng phục trên đi cầu rất nhiều.

Đường Hong Kong lên dốc, xuống đồi, uôn lượn ngoằn ngoèo rẽ hướng nọ hướng kia, nếu không xem kỹ bảng đồ bị lạc dễ dàng. Công tư chức hay dân địa phương thường dùng xe bus, xe điện ngầm, phà, xe điện, taxi để di chuyển. Xe bus 2 tầng giống như xe bus nước Anh. Tôi không thấy xe đạp trong thành phố. Taxi gọi dễ dàng nhưng đắt.

Theo hướng dẫn viên du lịch Hong Kong có nhiều nơi giải trí, tắm biển, vũ trường, phòng trà, ca nhạc, ăn chơi nổi tiếng. Người dân ăn mặc thời trang tươi sáng, mới mẻ vui mắt so với Hoa Lục. Nghệ thuật phim ảnh Hong Kong lớn thứ 3 trên thế giới. Các tài tử nổi tiếng như Châu Nhuận Phát, Jackie Chan... thù lao cao và họ được Hồ ly vọng

(Holywood) mời sang Mỹ đóng phim..

Khách sạn Hong Kong sang trọng, tiện nghi như các nước Âu, Mỹ, có xe đưa đón khách đi và đến phi trường hay các thương xá, đến hiệu ăn đắt tiền, có người đậu xe (valet parking), mở cửa như các khách sạn Hoa Kỳ... Các đường phố Hong Kong và Cửu Long (Kaoloon) lúc nào cũng đông đúc, người đi lữ lượt ngày đêm như ngày lễ hội. Tuy tráng lệ, nhiều cao ốc nhìn mút mắt, văn minh nhưng vẫn còn một số người Hoa bình

dân hay... khạc nhổ dưới đất và nói chuyện ồn ào trong tiệm ăn. Vào buổi tối chúng tôi thấy bà lão khoảng hơn 70 tuổi co ro dưới lớp áo bông, bán lạc rang ở vỉa hè dưới mái hiên cao ốc. Gió mùa thu ban đêm khá lạnh. Chị Bích bảo xứ mình tuổi này ở nhà với con cháu đâu phải ra đường kiếm ăn. Tôi ước mong được như lời chị, sau buổi ăn tối các thành viên trong mọi gia đình, con cháu họp mặt đông đủ sau ngày một làm việc thì còn gì quý hóa bằng.

Ngày mai chúng tôi sẽ lên đường viếng địa phương khác 2 ngày nữa trước khi trở về Hoa kỳ...